Lietas Nr. 11091088318
K77-0333-26/25
ECLI:LV:RPT:2026:0317.11091088318.7.S

**Rīgas pilsētas tiesa**

**SPRIEDUMS**

**Latvijas Republikas vārdā**

Rīgā 2026.gada 17.martā

Tiesa šādā sastāvā: tiesnese Guntra Kuple,

piedaloties prokuroram Viktoram Vendenam un zvērinātam advokātam J ānim Muceniekam ,

atklātā tiesas sēdē apsūdzētā prombūtnē (*in absentia*) izskatīja krimināllietu, kurā /Persona C/, personas kods /Personas kods A/, apsūdzēts pēc Krimināllikuma 253.$^{2}$ panta otrās daļas un 253.$^{1}$ panta trešās daļas.

## Aprakstošā daļa

[1] /Persona C/ izdarīja narkotiskās vielas, nelielos apmēros, neatļautu iegādāšanos, glabāšanu, realizācijas nolūkā un neatļautu realizāciju, šādos apstākļos.

/Persona C/ pirmstiesas izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā laikā, ne vēlāk kā līdz 2018.gada 30.maijam, izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā vietā un apstākļos no pirmstiesas izmeklēšanā nenoskaidrotas personas neatļauti iegādājās vēlākas realizācijas nolūkā 0,5712 gramus izžāvētu zaļganbrūnas krāsas augu masu - narkotisko vielu kanabiss (marihuānu), t.i., narkotisko vielu nelielos apmēros.

Neatļauti iegādāto narkotisko vielu - kanabiss (marihuānu) /Persona C/ neatļauti, realizācijas nolūkā, glabāja pie sevis, pārvietojoties pa Rīgas teritoriju līdz 2018.gada 30.maijā ap plkst. 14.30 Rīgā, pie mājas /Adrese B/ 0,4262 gramus kanabisa (marihuānas) realizēja /Persona D/. Pārējie 0,1450 grami kanabisa (marihuānas) 2018.gada 30.maijā ap plkst. 14.30 tika izņemti pie /Persona C/ personas kratīšanas laikā.

Tādējādi /Persona C/ izdarīja Krimināllikuma 253.$^{2}$ panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

[2] /Persona C/ izdarīja psihotropās vielas lielos apmēros un narkotiskās vielas neatļautu iegādāšanos, glabāšanu, realizācijas nolūkā, šādos apstākļos.

/Persona C/ pirmstiesas izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā laikā, ne vēlāk kā līdz 2018.gada 30.maijam, izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā vietā un apstākļos no pirmstiesas izmeklēšanā nenoskaidrotas personas neatļauti iegādājās tālākai realizācijai:

- 0,8463 gramus vielas, kas satur 0,0762 gramus psihotropās vielas- metamfetamīna (vielu grupa "Amfetamīni"),

- 16,922 gramus izžāvētu zaļganbrūnas krāsas augu masu- narkotisko vielu kanabiss (marihuānu),

- 11,5537 gramus vielas, kas satur 4,8525 gramus psihotropās vielas- MDMA (vielu grupa "3,4-metilēndioksifeniletānamīni"), t.i., psihotropo vielu lielos apmēros.

- 12 markas, kas piesūcinātas ar psihotropo vielu 2C-I (vielu grupa "2,5- dimetoksifeniletānamīni"), t.i., psihotropo vielu lielos apmēros,

- 55 markas, kas piesūcinātas ar psihotropo vielu LSD (vielu grupa "Lizergamīdi"), t.i., psihotropo vielu lielos apmēros.

Neatļauti iegādātās psihotropās vielas lielos apmēros un narkotisko vielu /Persona C/ neatļauti, vēlākas realizācijas nolūkā glabāja savā dzīves vietā /Adrese C/ līdz 2018.gada 30.maija aptuveni plkst. 19.50, kad dzīvokļa apskates laikā tās tika izņemtas.

Tādējādi /Persona C/ izdarīja Krimināllikuma 253.$^{1}$ panta trešajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

**Motīvu daļa**

[3] Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 465.panta pirmās daļas 1.punktam krimināllieta iztiesāta apsūdzētā prombūtnē (*in absentia*), jo apsūdzētā atrašanās vieta nav zināma un tas norādīts informācijā par meklēšanas rezultātu.

Tiesa ņēma vērā, ka apsūdzētais sākotnēji piedalījies lietas iztiesāšanā, respektīvi piedalījies tiesas sēdē 2020.gada 11.martā, kad tiesas izmeklēšanā pēc apsūdzības nolasīšanas paudis savu attieksmi, savu vainu neatzīstot (lietas 1.sējuma 150.lapa), kā arī piedalījies tiesas sēdēs 2020.gada 20.maijā un 2021.gada 31.augustā. Kopš 2022.gada 7.aprīļa /Persona C/ uz tiesas sēdēm nav ieradies, lai gan tika informēts par tiesas sēžu norises laikiem, nosūtot tiesas pavēstes uz personas paziņoto dzīvesvietas adresi un uz pēdējo deklarēto adresi (saskaņā ar Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes datu bāzēm dzīvesvietas deklarācija anulēta 2025.gada 1.aprīlī). Noskaidrots, ka paziņotajā dzīvesvietā VAS "Latvijas Pasts" sūtījumus nevarēja piegādāt, jo tie tika atgriezti ar atzīmi "adresāts nav zināms", savukārt, veicot piespiedu atvešanu, tika konstatēts, ka /Persona C/ tur nedzīvo. Lai sasniegtu apsūdzēto, tikušas izmantotas visas lietas materiālos pieejamās viņa iespējamās dzīvesvietas adreses.

Sakarā ar /Persona C/ neierašanos uz tiesas sēdēm, neinformējot par neierašanās iemesliem un attiecīgu savu pienākumu neizpildi, /Persona C/ tiesa 2023.gada 21.augustā grozīja drošības līdzekli uz apcietinājumu, izsludinot viņu meklēšanā (lietas 1.sējuma 214.-216.lapa). Pēc tiesas lūguma Ģenerālprokuratūra 2023.gada 29.augustā pieņēma Eiropas apcietinājuma lēmumu (lietas 1.sējuma 228.lapa). Tāpat tiesa konstatē, ka meklēšanas pasākumu veicējs informējis, ka attiecīga informācija ievietota datu bāzēs un informācija par meklēšanu pieejama Interpola dalībvalstīm. Pēc tiesas pieprasījuma 2024.gada 18.janvārī, 22.janvārī, 5.jūlijā, 11.jūlijā, 31.oktobrī, 12.novembrī, 2025.gada 13.februārī un 18.februārī saņemta informācija, no kuras izriet, ka ziņu par /Persona C/ atrašanās vietu nav
(lietas 1.sējuma 239., 241., lietas 2.sējuma 3., 5., 10., 12., 19., 21.lapa).

Lai atzītu, ka apsūdzētā atrašanās vieta nav zināma, tiesām jākonstatē, ka apsūdzētais izsludināts meklēšanā un institūcija, kas ir atbildīga par meklēšanu, sniegusi informāciju, ka meklēšanas pasākumu rezultātā apsūdzētā atrašanās vietu nav izdevies noskaidrot. Turklāt tiesām jāpārliecinās, vai kompetentās iestādes ir veikušas visus saprātīgos pasākumus apsūdzētā meklēšanai (*sk. "Tiesu prakse Kriminālprocesa likuma 464. un 465.panta piemērošanā", Augstākā tiesa; Rīga, 2016., 51.lpp*). Tādējādi tiesa secina, ka apsūdzētā meklēšanas pasākumi, tostarp, starptautiski, kopumā notikuši ilgāk kā divus gadus (līdz lēmumam par tiesvedības atjaunošanu – ilgāk kā viens gads un septiņi mēneši), kas ir pietiekami ilgs laika periods, lai atzītu, ka personas atrašanās vietu nav izdevies noskaidrot saprātīgā laika periodā. Tiesa nesaskatīja par pamatotu tiesvedību apturēt ilgāk vai izprasīt vēl papildu ziņas, jo vienlaikus ar apsūdzētā tiesībām piedalīties tiesas procesā un realizēt savu aizstāvību, ir

nozīmīgas arī kriminālprocesa intereses – sasniedzot kriminālprocesa mērķi, izpildot obligātuma un tiesību uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā principus. Turklāt apsūdzētā intereses visā tiesas procesā pārstāvējis viņa aizstāvis pēc vienošanās. Lai arī aizstāvis pirms tiesas debatēm lūdza tiesas izmeklēšanu nepabeigt un turpināt skaidrot apsūdzētā atrašanās vietu, tiesa šo lūgumu noraidīja, tostarp iepriekš minēto iemeslu dēļ, jo nav pamatoti faktiski apturēt kriminālprocesa virzību vēl uz neprognozējamu laika periodu. Turklāt tiesa uzskata, ka meklēšanās pasākumi ir bijuši pietiekami saprātīgi, jo tiesa saņēma pietiekami detalizētas atskaites par meklēšanas pasākumiem. Tiesā netika saņemta nekāda informācija par apsūdzētā iespējamo atrašanās vietu, arī aizstāvis norādīja, ka viņam tāda nav zināma, apsūdzētajam bija zināms fakts, ka lieta ir nodota tiesā, un tiesas sēdes viņam ir pienākums apmeklēt, jo, ne tikai informēts par saviem pienākumiem pirms lietas nodošanas tiesai, bet arī sākotnēji piedalījies tiesas sēdēs. Kā arī pirms tiesas sēdēm tiesai pieejamā datu bāzē tika pārbaudīts, vai nav reģistrēts personas miršanas fakts un šādas ziņas līdz noslēdzošajai tiesas sēdei netika fiksētas. Tiesa arī atzīst, ka aizstāvība savā viedoklī par šo situāciju nonāca pretrunās, jo no vienas puses lūdza tiesu nezināmu laika periodu turpināt gaidīt meklēšanas rezultātus, bet no otras puses debatēs pārmeta ilgstošu kriminālprocesu.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 500.panta nosacījumiem lietā veikta pierādījumu pārbaude, uzklausot lietas dalībnieku viedokļus par tās kārtību. Tiesas sēdēs nopratinātas personas, kas norādītas tiesā izmantojamo pierādījumu uzskaitījumā vai attiecībā par liecinieci /Persona E/ tiesa veica saprātīgas darbības, lai nodrošinātu viņas ierašanos tiesā. Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 500.panta septītās daļas nosacījumiem izmantojamas liecinieku /Persona F/, /Persona D/, /Persona G/ liecības, kas sniegtas iepriekšējam tiesas sastāvam, jo lūgumu personas atkārtoti izsaukt nebija.

[4] Apsūdzētais pirmstiesas procesā 2018.gada 1.jūnijā liecinājis aizdomās turētā statusā, norādot, ka savu vainu atzīst daļēji, liecinot, ka dzīvo pēc adreses /Adrese C/ kopā ar savu draudzeni /Persona E/, kur priekš savām vajadzībām glabā narkotiskās un psihotropās vielas – marihuānu, amfetamīnu, MDMA, LSD un to analogus, kā arī glabā svarus priekš to svēršanas. Mērķa vielu tālākai realizācijai nav bijis. Dzīvoklī glabā skaidru naudu, kas ir personiskie uzkrājumi. 2018.gada maijā saņēmis vienreizēju pabalstu no Rīgas sociālā dienesta 377 EUR patstāvīgas dzīves uzsākšanai divos maksājumos uz bankas kontu, tā ir bijusi naudas summa, kas viņam bija līdzi pie aizturēšanas. Tādējādi šī nauda tika saņemta legāli. Liecina, ka savas dzīvesvietas skapja plauktā glabā naudu, tabletes MDMA, LSD markas, 2 gabalus svarus, maisiņu ar amfetamīnu un izžāvētu marihuānu. Maznozīmīgu daudzumu marihuānas glabā savā makā personiskai lietošanai. Neilgi pirms administratīvās aizturēšanas pie savas dzīvesvietas saticis savu paziņu /Persona D/, kurš viņam atdevis parādu, proti, 10 EUR. /Persona D/ narkotiskās vielas nav pārdevis. Atzīst savu vainu narkotisku un psihotropu vielu nelikumīgā glabāšanā lielos apmēros bez realizācijas mērķa, pārējo neatzīst. Liecina par apstākļiem, kādos iegādājies aizliegtās vielas (lietas 1.sējuma 66.-70.lapa).

Papildus liecinājis, ka pievieno lietas materiāliem izdruku no bankas konta, kas apliecina, ka 375 EUR, kurus izņēma pie aizturēšanas, bija legāli saņemti. No izdrukas izriet, ka 2018.gada 10.maijā saņēmis 249,71 EUR un 128,06 EUR no Rīgas pilsētas pašvaldības kā sociālo pabalstu (lietas 1.sējuma 71.-73.lapa).

2019.gada 3.decembrī pie apsūdzības saņemšanas norādījis, ka attiecīgajā brīdī no liecību sniegšanas atturas (lietas 1.sējuma 134.lapa).

Lai gan apsūdzētais /Persona C/ tiesas izmeklēšanā neatzina savu vainu viņam inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā, tiesa uzskata, ka ar krimināllietā savāktajiem un tiesas izmeklēšanā pārbaudītajiem pierādījumiem pilnībā apstiprinās apsūdzētā vainīgums viņam celtajā apsūdzībā, tas ir, noziedzīgajos nodarījumos pēc Krimināllikuma 253.$^{1}$ panta trešās daļas un 253.$^{2}$ panta otrās daļas.

[5] Tiesa pamato spriedumu atbilstoši Kriminālprocesa likuma 512.panta nosacījumiem, turpmāk norādot pierādījumus, kas pārbaudīti tiesas sēdēs, rakstveida pierādījumus un dokumentus, kas norādīti lēmumā par lietas nodošanu tiesai, ziņām, kas fiksētas personu pirmstiesas procesā sniegtās liecībās, jo konstatēts Kriminālprocesa likuma 501.$^{1}$ panta 1.punktā norādītais, personu, kas tiesas sēdē sniedza liecības, konkrētajā pirmstiesas kriminālprocesā sniegtajām ziņām. Tādējādi apsūdzētā vainu pēc Krimināllikuma 253.$^{1}$ panta trešās daļas un 253.$^{2}$ panta otrās daļas pierāda sekojoši pierādījumi.

[5.1] No Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes /Iecirknis A/ /Nodaļa A/ /amats A/ /Persona F/ 2018.gada 30.maija ziņojuma izriet, ka 2018.gada 30.maijā plkst.14.30 kopā ar /amats A/ /Persona G/ veicis operatīvos meklēšanas pasākumus pie dzīvojamās ēkas /Adrese B/, kur pamanīja aizdomīgu personu. Vēlāk noskaidrots, ka

persona ir /Persona D/. Novērojot personu, tika ieraudzīts, ka pie personas pienāca jaunietis un dod viņam kādu priekšmetu, kuru /Persona D/ iebāž kabatā un pēc kā iedod jaunietim naudas līdzekļus. Vēlāk noskaidrots, ka jaunietis ir /Persona C/. Tika nolemts abas personas aizturēt. Pie /Persona D/ šortu kabatā tika atrasts folija vīstoklis ar zaļganbrūnas krāsas augu izcelsmes vielu, bet pie /Persona C/ naudas makā atrasta zaļganbrūnas krāsas augu izcelsmes viela (lietas 1.sējuma 3.lapa).

[5.2] Pirmstiesas procesā 2018.gada 30.maijā /Persona F/ liecināja par apstākļiem, kas norādīti ziņojumā, apstiprinot ziņojumā norādīto informāciju (lietas 1.sējuma 15.lapa).

[5.3] No 2018.gada 30.maija administratīvās aizturēšanas protokola izriet, ka Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes /Iecirknis A/ /Nodaļa B/ /amats B/ /Persona H/ sastādījis protokolu par /Persona D/ aizturēšanu, konstatējot, ka no personas mantām izņemts folija vīstoklis, kurā atrodas zaļganbrūnas krāsas nezināmas izcelsmes augu valsts viela (lietas 1.sējuma 5.lapa).

[5.4] No 2018.gada 30.maija administratīvās aizturēšanas protokola izriet, ka Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes /Iecirknis A/ /Nodaļa B/ /amats B/ /Persona H/ sastādījis protokolu par /Persona C/ aizturēšanu, izņemot naudu 375 EUR, melnas krāsas maku, kurā atrodas zaļganbrūnas krāsas nezināmas izcelsmes viela (lietas 1.sējuma 11.lapa).

[5.5] No 2018.gada 30.maija medicīniskās pārbaudes protokola narkotisko, psihotropo vai toksisko vielu ietekmes (iespaida) noteikšanai izriet, ka pārbaudīts /Persona C/, kuram konstatēts narkotisku vielu reibums: tetrahidrokanabinola skābe, amfetamīna grupas atvasinājumi, 3,4-metilēndioksimetamfetamīna grupas atvasinājuma “zīmes”, hašiša (marihuānas) kanabionīdi (lietas 1.sējuma 13.-14.lapa).

[5.6] Pirmstiesas procesā 2018.gada 30.maijā liecinieks /Persona G/ liecināja par apstākļiem, kas norādīti /Persona F/ ziņojumā, liecību saturam pēc būtības tam atbilstot (lietas 1.sējuma 16.lapa).

[5.7] Pirmstiesas procesā 2018.gada 30.maijā liecinieks /Persona D/ liecināja, ka ir informēts, ka ir personas, pret kuru ierosināts kriminālprocess, statusā. 2018.gada 30.maijā ticies ar savu paziņu /Persona C/ pēc adreses /Adrese B/. Bijis norunāts, ka pienāks pie /Persona C/ mājas un /Persona C/ viņam pārdos marihuānu. Pie /Persona C/ marihuānu pērk ne pirmo reizi, iepriekš ir pircis 5-6 reizes, tāpat /Persona C/ marihuānu pārdod arī citiem cilvēkiem, kurus nepazīst. Pie /Persona C/ marihuānu var iegādāties pusgramu par 7,50 EUR, gramu par 15 EUR. Parasti pērk tā – norunā ar /Persona C/, atnāk pie viņa mājas un dod viņam naudu. /Persona C/ iet uz mājām un atnes marihuānu. Arī 2018.gada 30.maijā tā noticis, devis 10 EUR par pusgramu marihuānas. Pēc šī darījuma viņus aizturēja Valsts policija un nogādāja policijas iecirknī, un kabatā viņam bija sainis ar marihuānu, kuru nopircis no /Persona C/, ko pircis personiskai lietošanai lietas (1.sējuma 17.-18.lapa).

[5.8] Pirmstiesas procesā 2018.gada 30.maijā liecinieks /Persona D/ liecināja, ka no uzrādīšanas atpazīšanai foto ir atpazinis /Persona C/, kurš viņam pārdevis pusgramu marihuānas (lietas 1.sējuma 21.-22.lapa).

[5.9] Pirmstiesas procesā 2019.gada 10.jūnijā liecinieks /Persona D/ liecināja, ka uztur iepriekš sniegtās liecības. 2018.gada 30.maijā saticies ar paziņu /Persona C/ pēc adreses /Adrese B/, bija norunājis, ka no /Persona C/ pirks marihuānu, ko darījis ne pirmo reizi. /Persona C/ marihuānu pārdod arī citiem cilvēkiem (lietas 1.sējuma 90.-92.lapa).

[5.10] No 2018.gada 30.maija protokola par uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām izriet, ka /Persona D/ atpazinis /Persona C/ (lietas 1.sējuma 19.-20.lapa).

[5.11] Pirmstiesas procesā 2018.gada 30.maijā lieciniece /Persona E/ liecināja, ka pastāvīgi dzīvo pēc adreses /Adrese C/. Ar viņu kopā dzīvo /Persona C/. Var Valsts policijai labprātīgi izdot narkotiskās vielas marihuānu un citas, kuras pie viņas mājā glabā /Persona C/. Viņam iespējams vēl var būt kādas tabletes vai ekstazi vai citas vielas. Ir zināms, ka tās glabājas sekcijā pie /Persona C/, ir gatava labprātīgi tās izdot. Narkotiskās vielas nepieder viņai un nav zināms, no kurienes tās ņēma /Persona C/ (lietas 1.sējuma 23.-24.lapa).

[5.12] Pirmstiesas procesā 2018.gada 30.maijā lieciniece /Persona E/ liecināja, ka 2018.gada 30.maijā labprātīgi piedāvājusi policijas darbiniekiem izdot narkotiskās vielas, kas pieder /Persona C/, atļāvusi veikt apskati savā dzīvoklī, no /Persona C/ plaukta labprātīgi atdoti naudas līdzekļi 850 EUR, kas ir /Persona C/ nauda, zilas tabletes 25,5 gabali, iespējams, ekstazi, “marka” folijā pieci gab. LSD, svari 2 gab., maisiņs ar baltu pulveri, marihuāna maisiņā. Visi priekšmeti pieder /Persona C/ (lietas 1.sējuma 29.-30.lapa).

[5.13] No 2018.gada 30.maija apskates protokola izriet, ka, Valsts policijas amatpersonas, klātesot /Persona E/, izdarīja dzīvokļa pēc adreses /Adrese C/ apskati, konstatējot, ka istabā plauktā izņemts polietilēna maisiņš ar salmiņveida aizdari ar gaišas krāsas pulverveida vielu, zilas krāsas tabletes 25,5 gab, divi svari, "markas" LSD vairākos folija vīstokļos, zaļganbrūnas krāsas augu izcelsmes viela, naudas līdzekļi kopā 850 EUR. Priekšmeti iepakoti aploksnēs ar drošības uzlīmi. Pievienots plāns/ shēma (lietas 1.sējuma 25.-26.lapa).

[5.14] No 2018.gada 31.maija Valsts policijas Kriminālistikas pārvaldes ekspertu atzinuma par komisijas narkotisko un psihotropo vielu ekspertīzes veikšanu izriet, ka ekspertīzei iesniegtie 0,4262 g izžāvētas zaļganbrūnas krāsas augu masas satur kanabisa komponentus: kanabinolu (CBN), kanabidiolu (CBD) un tetrahidrokanabinolu (THC) – kanabisa narkotiski aktīvo komponentu, un ir izžāvēts kanabiss (marihuāna). Izņemts 2018.gada 30.maijā /Adrese B/ pie /Persona D/ (lietas 1.sējuma 34.-35.lapa).

[5.15] No 2018.gada 31.maija Valsts policijas Kriminālistikas pārvaldes ekspertu atzinuma par komisijas narkotisko un psihotropo vielu ekspertīzes veikšanu izriet, ka ekspertīzei iesniegtie 0,1450 g izžāvētas zaļganbrūnas krāsas augu masas satur kanabisa

komponentus: kanabinolu (CBN), kanabidiolu (CBD) un tetrahidrokanabinolu (THC) – kanabisa narkotiski aktīvo komponentu, un ir izžāvēts kanabiss (marihuāna). Izņemts 2018.gada 30.maijā /Adrese B/ pie /Persona C/ (lietas 1.sējuma 37.-38.lapa).

[5.16] No 2018.gada 31.maija Valsts policijas Kriminālistikas pārvaldes eksperta atzinuma par primārās narkotisko un psihotropo vielu ekspertīzes veikšanu izriet, ka izpētei iesniegtie izžāvētas zaļganbrūnas krāsas augu daļas satur kanabisa komponentus: kanabinolu (CBN), kanabidiolu (CBD) un tetrahidrokanabinolu (THC) – kanabisa narkotiski aktīvo komponentu un ir kanabiss (marihuāna). Izžāvētā kanabisa (marihuānas) masa 16,922 g. 25 zilas krāsas tabletes (kopējā masa 11,3010 g) un zilas krāsas tabletes fragments (masa 0,2527 g) satur MDMA jeb 3,4-metilēndioksimetamfetamīnu (MDMA saturs vairāk kā 1 g). 0,8463 g iedzeltenas krāsas pulverveida vielas satur metamfetamīnu (metamfetamīna saturs vairāk kā 0,02 g). Objekti izņemti 2018.gada 30.maijā notika vietas apskates laikā /Adrese C/ (lietas 1.sējuma 40.-42.lapa).

[5.17] No 2019.gada 12.marta Valsts policijas Kriminālistikas pārvaldes eksperta atzinuma par papildus narkotisko un psihotropo vielu ekspertīzes veikšanu izriet, ka izpētei iesniegtās 12 markas ir ar 2C-I piesūcināti papīri (markas). 55 (piecdesmit piecas) markas ir ar LSD piesūcināti papīri (markas). 25 MDMA saturošās tabletes (kopējā masa 11,3010 g) satur 42% jeb 4,7464 g MDMA. MDMA saturošās tabletes fragments (masa 0,2527 g) satur 42% jeb 0,1061 g MDMA. 0,8463 metamfetamīnu saturošās vielas satur % jeb 0,0762 g metamfetamīnu.

2C-I (vielu grupa "2,5-dimetoksifeniletanamīni" ir savienojums, kas atvasināts no 2-(2,5-dimetoksifeniletanamīna, aizvietojot ūdeņraža atomu benzola gredzenā ar vienu aizvietotāju.

LSD (vielu grupa "lizergamīdi" jeb lizergīnskābes amīdi ir savienojums, kas atvasināts no 4,6,6a,7,8,9-heksahidroindol (4,3-fg) hinolīn-9-karboksamīda, aizvietojot divus ūdeņraža atomus pie slāpekļa atoma amīdgrupā ar neaizvietotām alkilgrupām (lietas 1.sējuma 44.-46.lapa).

[5.18] Pirmstiesas procesā 2019.gada 10.jūnijā liecinieks /Persona H/ liecināja, ka strādā Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes /Iecirknis A/ /Nodaļa B/ par /amats B/. 2018.gada 30.maijā atradās savā darba vietā, pildot dienesta pienākumus, kad iecirknī personības noskaidrošanai, administratīvā pārkāpuma pārtraukšanai un nogādāšanai uz ANPREN nogādāts jaunietis, kurš ticis aizturēts /Adrese B/ uz aizdomu pamata par narkotisko vai psihotropo vielu lietošanu.

Iecirknī noskaidrota jaunieša personība – /Persona C/. 2018.gada 30.maijā izrakstījis administratīvās aizturēšanas protokolu par /Persona C/. Izdarīta /Persona C/ personas un mantu apskate, izņemot melnas krāsas maku, kurā atradās zaļganbrūnas krāsas nezināmas izcelsmes viela. Šo vielu izbēra no maka papīra aploksnē, aizzīmogojot ar drošības uzlīmi. Zināms, ka tā tika nodota komisijas narkotisko un psihotropo vielu ekspertīzes veikšanai. Pieļauj, ka kopā ar vielu no maka tika izbērta arī SIM karte "Zelta zivtiņa 4G", kas atradās /Persona C/ makā un kuru uzreiz nepamanīja. Ir pārliecināts, ka aploksne pirms tam bija tukša (lietas 1.sējuma 93.lapa).

[5.19] No 2018.gada 10.jūlija apskates protokola izriet, ka Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes /Iecirknis A//amats A/ izdarīja naudas līdzekļu 850 EUR apmērā, kas izņemta apskates laikā 2018.gada 30.maijā /Adrese C/, apskati (lietas 1.sējuma 94.-100.lapa).

[5.20] No 2018.gada 10.jūlija apskates protokola izriet, ka Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes /Iecirknis A/ /amats A/ izdarīja naudas līdzekļu 370 EUR apmērā, kas izņemta iecirkņa telpās pie /Persona C/, apskati (lietas 1.sējuma 101.104.lapa).

[5.21] Tiesas sēdē 2020.gada 11.martā liecinieks /Persona G/ liecināja, ka atceras, ka ar kolēģi veicot dienesta pienākumus, atrodoties dienesta transportlīdzeklī, pamanījis, ka /Persona C/ citai personai pārdod narkotiskās vielas, tāpēc pēc tam veikuši aizturēšanu. Sākumā jaunietis kaut ko iedevis /Persona C/, kurš iegājis mājā un tad atnesis un iedevis kaut ko jaunietim. No sākuma atrada marihuānu, ko apsūdzētais pārdevis lieciniekam. Pēc tam pie /Persona C/ atrada markas, tabletes, vitamīnus. Viss notika /Adrese B/, 2018.gadā. Attiecīgajā rajonā notika informācijas pārbaude par to, ka notiek šāda rakstura tikšanās un tirdzniecība. Uzskata, ka informācija tādā veidā apstiprinājās. No savas pieredzes ir redzējis, kā notiek tirdzniecība, uz ko norāda iesaistīto personu uzvedība, kustības. Piedalījies /Persona C/ dzīvesvietas apskatē, kur viņa draudzene pati uzrādīja un labprātīgi izsniedza vielas, tādēļ kratīšanu neveica.

[5.22] Tiesas sēdē 2020.gada 11.martā liecinieks /Persona F/ liecināja, ka atceras, ka 2018.gadā gada vasaras sezonā pildījis ar kolēģi /Persona G/ dienesta pienākumus /Mikrorajons A/, kur pamanījis, ka apsūdzētais iziet no piecstāvu dzīvojamās mājas /Adrese L/ un pieiet pie jaunieša un kaut ko viņam iedod. Tad nolēma viņus pārbaudīt un aizturēt. Personas atstāja iespaidu, ka ir narkotisko vielu reibumā, tādēļ viņus nogādāja iecirknī un vēlāk uz medicīnisko pārbaudi. Ja nemaldās, iecirknī atrada narkotiskās vielas – marihuānu. Tika veikta vai nu kratīšana vai persona vielas izsniedza labprātīgi. Apsūdzētais pie aizturēšanas nepretojās, fizisks spēks, speclīdzekļi netika pielietoti. Pie aizturēšanas uzreiz pārmeklēšanu neveica.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punktu nolasītas liecinieka pirmstiesas procesā sniegtās liecības, kuras liecinieks apstiprināja.

[5.23] Tiesas sēdē 2020.gada 20.maijā liecinieks /Persona D/ liecināja, ka vairākus gadus lietojis narkotikas, attiecīgajā dienā bija aizgājis pie /Persona C/, lai viņam atdotu parādu, kad viņus aizturēja policija. Liecināja, ka Valsts policijas pārstāvji esot teikuši, ka process var notikt arī pret viņu, esot nobijies un vispār ir bijis narkotisko vielu reibumā. Paskaidro, ka fiziski neesot ietekmēts, bet tāpat juties iebiedēts. No /Persona C/ tajā dienā nekādas vielas nav pircis. Pie aizturēšanas ticis pratināts, kur viņam teikts, ka nav ko /Persona C/ piesegt. Ir parakstījies, citādāk būtu aizturēts iecirknī uz trīs diennaktīm, gribējis ātrāk tikt prom. Kad parakstījis liecības, ticis atbrīvots. Pēc tam pirmstiesas procesā esot izsaukts uz Valsts policiju, kur viņam pateikts, ka šajā lietā vairs nefigurē, tādēļ parakstījis dokumentu. Ar apsūdzēto ir draudzīgās attiecībās vairākus gadus. Kriminālprocesa laikā vairs nekontaktējot, jo ir savas darīšanas, bet ir nejauši /Mikrorajons A/ satikušies, apsprieda, kad būs tiesa. Šajā sakarā bijis uztraukums, nevēlējās problēmas.

Precizē, ka Valsts policijā bijis pratināts vienu reizi aptuveni 40 minūtes, otrā reize bijusi aptuveni pēc gada, kad nonācis policijā citā lietā, kad viņam tika pateikts, ka šajā /Persona C/ lietā vairs nefigurē, protokola it kā nebija. Advokāta pakalpojumus nekad nav vēlējies.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 1.punktu nolasītas liecinieka pirmstiesas procesā sniegtās liecības, kuras neuzturēja.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 147.panta piektajai daļai lieciniekam uzrādītas lietas 1.sējuma 90.-91.lapā esošās liecības liecinieka statusā, savu personisko parakstu apstiprināja. Rokraksts, ka no viņa vārdiem liecība pierakstīta pareizi, ir viņa. Šo liecību laikā bijis marihuānas lietošanas ietekmē. Neviens pie šīm liecībām liecinieku nav ietekmējis, neviens nav draudējis. Klāt bija tikai izmeklētāja. Liecības nav izlasījis, jo ir grūti lasīt, bet izmeklētāja tās nolasīja. Par apzināti nepatiesu liecību sniegšanas sekām neesot pienācīgi brīdināts. Ar nekādām sūdzībām pret Valsts policijas darbinieku rīcību nav vērsies.

Neatceras, kādā iepakojumā bijusi marihuāna, ko izņēma pie viņa, apjoms bija vairāk kā pusgrams.

[5.24] Tiesas sēdē 2026.gada 16.martā liecinieks /Persona H/ liecināja, ka 2018.gada notikumus šobrīd neatceras. Tajā laikā ir strādājis /Iecirknis A/, kur dežurējis.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 1.punktu nolasītas liecinieka pirmstiesas procesā sniegtās liecības, kuras apstiprināja. Notikušais ir bijis standarts /Iecirknis A/. Aploksnes tika ņemtas no atvilktnes, no svaiga iepakojuma. Nekādas procesuālas darbības vai komunikāciju ar /Persona C/ šobrīd neatceras. Vielas no maka tika ieliktas aploksnē, jo maku uz ekspertīzi nesūta. Ja vielas nav maisiņā, tās pārliek no mantām uz tīru konvertu, lai ekspertīzei būtu vieglāk strādāt.

[6] Tiesa sniedz pierādījumu attiecināmības un pieļaujamības novērtējumu.

[6.1] Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 129.pantam pierādījumos ietilpstošās ziņas par faktiem tieši vai netieši apstiprina kriminālprocesā pierādāmo apstākļu esību vai neesību, citu pierādījumu ticamību vai neticamību, izmantošanas iespējamību vai neiespējamību. Tādējādi izklāstītie pierādījumi gan tieši, gan arī netieši attiecas uz abiem inkriminētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem. Tiesas debatēs aizstāvis atsaucās uz lietas 1.sējumā esošu daktiloskopiskas ekspertīzes atzinumu un šajā sakarā norādāms, ka šis ekspertīzes atzinums nav norādīts lēmumā par krimināllietas nodošanu tiesai, kā arī tiesas izmeklēšanā netika lūgts pārbaudīt šo rakstveida pierādījumu Kriminālprocesa likuma 449.panta trešās daļas kārtībā. Tiesa tādējādi uzskata, ka šis ekspertīzes atzinums nav attiecināms, tieši neattiecas uz kriminālprocesā pierādāmo apstākļu esību vai neesību, citu pierādījumu ticamību vai neticamību, bet jebkurā gadījumā turpmāk vērtējama attiecināmo un izmantojamo pierādījumu pietiekamība atbilstoši Kriminālprocesa likuma 124.panta piektajā daļā noteiktajam pierādīšanas standartam.

[6.2] Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 130.panta pirmo daļu tiesa konstatē, ka kriminālprocesa laikā iegūtās ziņas par faktiem ir pieļaujamas, jo iegūtas un nostiprinātas likumā noteiktajā kārtībā.

Tiesas ieskatā, neraugoties uz liecinieka /Persona D/ liecībā pausto par viņa liecību pirmstiesas procesā iegūšanas apstākļiem, pirmstiesas procesā iegūtās liecības ir iegūtas likumīgi. Pirmkārt, liecinieks pietiekami nav pamatojis šos savus apsvērumus, kas ir balstīti viņa subjektīvā izpratnē, ka ir bijis tādā emocionālā stāvoklī, ka nav vēlējies sev sagādāt turpmākas problēmas. Lietā nav tādu ziņu, ka liecinieka iespējamais apreibuma stāvoklis bijis tāds, lai būtiski ietekmētu viņa spēju liecināt par nozīmīgiem faktiem. Lietā esošie nopratināšanas protokoli kopumā atbilst likumā noteiktajām prasībām, tiesai nav pamata apšaubīt, ka persona bijusi informēta par savām tiesībām un pienākumiem. Persona varēja liecināt valodā, kuru pārvalda. Persona protokolus ir parakstījusi pašrocīgi un tiesa secina, ka pirms parakstīšanas savas liecības ir izlasījis, apstiprinot, ka no viņa vārdiem pierakstīts pareizi. Turklāt tiesas izmeklēšanā nopratinātas vairākas Valsts policijas amatpersonas, no kuru liecībām var pārliecināties, ka pirmstiesas procesa izmeklēšanas darbības attiecīgajā stadijā bijušas pamatotas un tiesiskas. Turklāt liecinieks nekad nav vērsies ar sūdzībām par procesu veicošo amatpersonu rīcību, kas vismaz daļēji varētu apstiprināt viņa nostāju, kuru paudis tiesas izmeklēšanā. Liecinieka liecību ticamību tiesa novērtēs turpmāk spriedumā.

Tiesa nekonstatē pārkāpumus izņemtās narkotiskās vielas nosūtīšanai uz ekspertīzes veikšanu, jo viela no maka tieši ievietota tīrā, iepriekš neizmantotā aploksnē no iepakojuma, kas attiecīgajā laika periodā bija ierasta prakse policijas iecirknī, par ko liecināja liecinieks /Persona H/.

Tiesa uzskata, ka pamatoti secinājusi apstākli saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.$^{1}$panta 1. punktu saistībā ar liecinieces /Persona E/ neierašanos uz tiesas sēdēm, atzīstot, ka persona izvairījusies no ierašanās tiesā. Tiesa konstatēja, ka persona tikusi izsaukta atkārtoti uz tiesas sēdēm, nosūtot pavēstes uz lietā pieejamo liecinieces kontaktinformāciju, tomēr persona uz pavēstēm nereaģēja, uz tiesas sēdēm neierodoties, kā arī neinformējot tiesu par savas neierašanās iemesliem. Lai saprātīgi nodrošinātu personas ierašanos uz tiesas sēdi liecību sniegšanai, tika veikta gan piespiedu atvešana, kas nebija sekmīga, jo lieciniece dzīvesvietā nevarēja sastapt un noskaidrots, ka persona tur nedzīvo jau vairākus gadus (lietas 2.sējuma 48.lapa), kā arī lieciniecei piemērota procesuāla sankcija – piespiedu nauda, kas personas saziņu ar tiesu neveicināja. Turklāt lieciniece tikusi aicināta arī 2021.gadā un 2022.gadā, kad viņas dzīvesvieta bija ārvalstīs, bet lietā nav ziņu, ka persona būtu jebkādā veidā sazinājusies ar tiesu.

Tiesai ir jāizvērtē, vai to liecinieku, kurus apsūdzētajam nav bijis iespējams iztaujāt, pirmstiesas kriminālprocesa laikā sniegtās liecības nav atzīstamas par būtisku pierādījumu, kas var izšķirt lietas iznākumu un vai tādā gadījumā apsūdzētā vainīguma pamatošana ar šādām liecinieku liecībām nepārkāpj apsūdzētā tiesības uz aizstāvību tādā apmērā, kas nav savienojams ar Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.pantā ietvertajām garantijām. Ja liecinieka, kurš nav bijis klāt tiesas sēdē, pirmstiesas izmeklēšanas laikā sniegtās liecības nav vienīgais vai izšķirošais apsūdzētā vainīguma pierādījums, bet vienīgi apstiprina un papildina citus lietā iegūtos pierādījumus, tās ir izmantojamas pierādīšanā un apsūdzētā vainīguma pamatošanā (sk. *Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta 2017.gada 21.septembra lēmums lietā Nr.11092086113, SKK-343/2017).* Tādējādi tiesa uzskata, ka liecinieces /Persona E/ liecības saturiski ir būtiskas, tomēr tās nav vienīgais vai izšķirošais pierādījums, kas norāda uz /Persona C/ vainu. Ņemot vērā minēto, apstāklis, ka /Persona E/ nopratināšana tiesas sēdē nenotika, neietekmē tiesības uz aizstāvību tādā mērā, ka tās nebūtu saderīgas ar cilvēktiesību dokumentos noteiktajām garantijām.

[7] Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 128.panta otro daļu to, cik ticamas ir pierādīšanā izmantojamās ziņas par faktiem, izvērtē, aplūkojot visus kriminālprocesa laikā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā. Atbilstoši minētajam tiesa sniedz pierādījumu ticamības novērtējumu.

Ņemot vērā iepriekš izklāstītos pierādījumus, tiesa konstatē, ka Valsts policijas amatpersonas, veicot dienesta pienākumus apsūdzībā norādītajā laikā un vietā novēroja vizuālas pazīmes, ka notiek aizliegtu vielu pārdošanas darījums, kā rezultātā iesaistītās personas tika aizturētas un pie personām tika atrasts attiecīgs daudzums narkotiskas vielas. Vielas veids un apmērs pārbaudīts ekspertīzē, kuras secinājumus tiesai nav pamata apšaubīt. Par minēto notikumu ir liecinājis liecinieks /Persona D/, kā arī amatpersonas /Persona G/, /Persona F/ un /Persona H/. Neraugoties uz to, ka tiesas izmeklēšanā liecinieks /Persona D/ savas liecības mainījis, tiesa piešķir pietiekamu ticamību /Persona D/ pirmstiesas procesā sniegtajām liecībām, kuras bija sniedzis atkārtoti un konsekventi, savukārt mazāku ticamību piešķir liecībām, kuras sniedzis tiesas izmeklēšanā, jo tiesa uzskata, ka liecinieks savas tiesā sniegtās liecības pieskaņojis apsūdzētā aizstāvībai. Tiesa ņem vērā tiesas procesa liecībā sniegtās ziņas, ka līdz tiesas sēdei liecinieks ar apsūdzēto esot tikušies un ir ticis apspriests jautājums, ka paredzēta tiesas sēde, abām personām ir bijis satraukums par to, kā atrisināsies pret viņiem ierosinātie procesi. No /Persona D/ liecinātā par to, ka ir bijis emocionāli ietekmēts no procesu veicošo amatpersonu puses, neizriet nekādi objektīvi pamatoti apgalvojumi, jo /Persona D/ liecības parakstījis pašrocīgi, kopumā liecību saturs viņam ir bijis zināms. Apgalvotais, ka vēlējies ātrāk atbrīvoties, kā arī vēlme, lai pašam nebūtu nelabvēlīgas sekas, neiztur kritiku, jo izskatāmajā kriminālprocesā vēlāk ieguvis liecinieka statusu, kā arī ziņas par citiem procesiem, kuru dēļ izvēlējies rīkoties tā vai citādi, šajā kriminālprocesā nav pamata pārbaudīt. /Persona D/ nekādas sūdzības pret amatpersonām nav izteicis un nav arī iesniedzis. Tiesa ņem vērā, ka par noziedzīga nodarījuma [1] un aizturēšanas apstākļiem liecinājušas Valsts policijas amatpersonas, kuru liecības pretrunas neveido, noformēti attiecīgi procesuālie dokumenti un iemesli, kādēļ būtu bijusi interese nepamatoti ietekmēt liecinieku, vai nepamatoti vērsties pret apsūdzēto, nav konstatējami. Liecinieka /Persona D/ tieši pirmstiesas procesā sniegtās liecības sakrīt ar citiem uzskaitītajiem pierādījumiem.

Turklāt detalizētākās Valsts policijas amatpersonu liecības satur ziņas par to, ka /Persona C/ pārvietošanās shēma bija tāda, ka viņš sākotnēji kaut ko paņēmis no liecinieka, pēc tam devies iekšā dzīvojamā mājā un tad iznācis un kaut ko iedevis lieciniekam. Tādējādi liecinieka tiesas izmeklēšanā sniegtās liecības par to, ka tikai atdevis /Persona C/ naudu nesaskan ar detalizētākajiem amatpersonu novērojumiem notikuma vietā. Neilgi pēc aizturēšanas notikuma vietā liecinieks /Persona D/ atpazinis apsūdzēto pēc fotogrāfijām, kas papildina viņa liecību ticamību. Kā noskaidrots, pie aizturēšanas liecinieka apziņa un orientācija ir tikusi novērtēta kā pietiekami skaidra, tādēļ tiesa uzskata, ka persona bija spējīga liecināt. Pirmstiesas procesā sniegtās liecinieka liecības sniegtas ar pietiekami ilgu laika atstarpi un tās savstarpēji saskan. Tiesa uzskata, ka liecinieks tiesas sēdē apsūdzētā klātbūtnē nav vēlējies liecināt apsūdzētajam par sliktu, jo par šādu saskaņotu taktiku ir vienojies, savukārt pirmstiesas procesā varēja liecināt tikai amatpersonas klātbūtnē un, tā kā apsūdzētais nav bijis klāt, varēja liecināt brīvi. Tiesa tāpat neatstāja bez ievērības ziņas, ka narkotiskā viela pie /Persona D/ izņemta folija iepakojumā un arī pie /Persona C/ dzīvesvietā bija atrastas vielas, kas iepakotas folijā, kas papildus apstiprina vielu realizēšanu.

Attiecībā par noziedzīgu nodarījumu [2] tiesa secina, ka ticamas ir liecinieces /Persona E/ liecības par to, ka viņai ir zināms, ka attiecīgajā dzīvoklī, kur dzīvo kopā ar /Persona C/ atrodas aizliegtas vielas, kuras tur glabā /Persona C/. Minētais apstiprinājās Valsts policijas amatpersonu veiktā notikuma vietas apskatē uzreiz pēc liecību sniegšanas, kuras laikā /Persona E/ labprātīgi šīs mantas nodeva tālākai izņemšanai. Tiesa šīm liecībām piešķir pietiekamu ticamību saistībā ar to, ka noziedzīgā nodarījumā [1] ir fiksēts, ka /Persona C/ realizē narkotisku vielu nelielā apmērā, kas nozīmē, ka ir augsta ticamība, ka /Persona C/ savā dzīvesvietā vielas arī glabāja turpmākas realizācijas nolūkā. Pie aizturēšanas uz /Persona C/ roku nomazgājumiem fiksēti aizliegtu vielu atvasinājumi. Liecinieks /Persona D/ pirmstiesas procesā atkārtoti un konsekventi liecināja, ka viņam ir zināms, ka /Persona C/ aizliegtas vielas pārdod arī citām personām. Kā arī pirmstiesas procesā /Persona C/ nenoliedza, ka dzīvesvietā glabājis attiecīgas vielas, bet noliedzis to realizāciju un glabāšanu realizācijas nolūkā. Tiesa secina, ka notikuma vietā izņemti apmēri ar aizliegtām vielām, kas tostarp pārsniedz lielus apmērus, izņemtas dažāda satura vielas, minēto apstiprina ekspertīžu secinājumi. Tiesa nepiešķir ticamību apsūdzētā versijai, ka tās glabājis personiskai lietošanai. Uz vielu iegādi un glabāšanu realizācijas nolūkā norāda vielu skaits, apmērs, liecinieka /Persona D/ liecības, apstākļi, par kuriem liecināja Valsts policijas amatpersonas. Tāpat kopā ar vielām atrasti svari, kas norāda uz to, ka /Persona C/ bija aprīkojums, lai vielas varētu noformēt tālākai realizācijai, kā arī izņemti skaidras naudas līdzekļi, kas norāda uz to, ka tie, iespējams, varētu būt attiecīgi iegūti no aizliegtu vielu realizācijas.

Ņemot vērā iepriekš norādīto, tiesa nonākusi pie galīgā secinājuma par to, ka apsūdzētā rīcībā ir konstatētas visas abu noziedzīgu nodarījumu sastāva pazīmes un ir izslēgtas jebkādas saprātīgas šaubas par apsūdzētā vainīgumu viņam inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā.

[8] Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 455.panta trešo daļu, nepasliktinot apsūdzētā tiesības uz aizstāvību, tiesa grozījusi sprieduma [2] punktā ietvertajā noziedzīgajā nodarījumā norādīto psihotropās vielas nosaukumu iekavās no "2,5-dioksifeniletānamīni" uz "2,5-dimetoksifeniletānamīni", jo šāds precizējums atbilstu lietā esošajam eksperta atzinumam, bet vienlaikus nemaina vielas apmēra klasifikāciju, tas ir, attiecīgā viela ir apmēros, kas pārsniedz lielus saskaņā ar likuma "Par Krimināllikuma spēkā stāšanās un piemērošanas kārtību" 2.pielikuma 12.punktu.

[9] Tiesa veic noziedzīgu nodarījumu sastāva juridisko analīzi, proti, pamato katra noziedzīgā nodarījuma juridisko kvalifikāciju.

[9.1] Krimināllikuma 253.$^{2}$ panta otrajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu ir klasificējams kā mazāk smags noziegums, apdraudot sabiedrisko drošību narkotisko un psihotropo vielu aprites jomā, kā arī iedzīvotāju veselību.

Noziedzīga nodarījuma priekšmets ir narkotiska viela, kuras apmērs atbilst nelielam apmēram saskaņā ar likuma "Par Krimināllikuma spēkā stāšanās un piemērošanas kārtību" 2.pielikuma 7.punktu.

No objektīvās puses noziedzīgs nodarījums raksturojas ar narkotisku vielu nelielā apmērā neatļautu iegādāšanos, glabāšanu realizācijas nolūkā un neatļautu realizāciju.

Noziedzīga nodarījuma subjekts ir fiziska, pieskaitāma persona, kura sasniegusi vecumu, no kura iestājas krimināltatbildība.

No subjektīvās puses noziedzīgs nodarījums raksturojas ar to, ka tas ir tīšs noziedzīgs nodarījums, ko raksturo tiešs nodoms, vainīgajam apzinoties, ka viņa darbības ir prettiesiskas un kaitīgas, rīkojās apzināti, realizācijas nolūkā (sk. Krastiņš U., Liholaja V., Hamkova D. *"Krimināllikuma komentāri. Trešā daļa (XVIII-XXV nodaļa)", trešais papildinātais izdevums. Rīga:* Tiesu namu aģentūra, *2023., 455.-456.lpp.*).

[9.2] Krimināllikuma 253.$^{1}$ panta trešajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta piekto daļu ir klasificējams kā sevišķi smags noziegums, apdraudot sabiedrisko drošību narkotisko un psihotropo vielu aprites jomā, kā arī iedzīvotāju veselību.

Noziedzīga nodarījuma priekšmets ir psihotropas vielas, kuras apmērs pārsniedz apmēram saskaņā ar likuma "Par Krimināllikuma spēkā stāšanās un piemērošanas kārtību" 2.pielikuma 11. un 12. punktam.

No objektīvās puses noziedzīgs nodarījums raksturojas ar psihotropu vielu lielā apmērā neatļautu iegādāšanos, glabāšanu realizācijas nolūkā. Noziedzīgs nodarījums pabeigts ar brīdi, kad vainīgais realizācijas nolūkā neatļauti iegādājies un glabājis psihotropās vielas.

Noziedzīga nodarījuma subjekts ir fiziska, pieskaitāma persona, kura sasniegusi vecumu, no kura iestājas krimināltatbildība.

No subjektīvās puses noziedzīgs nodarījums raksturojas ar to, ka tas ir tīšs noziedzīgs nodarījums, ko raksturo tiešs nodoms, vainīgajam apzinoties, ka viņa darbības ir prettiesiskas un kaitīgas, rīkojās apzināti, realizācijas nolūkā (sk. Krastiņš U., Liholaja V., Hamkova D. *"Krimināllikuma komentāri. Trešā daļa (XVIII-XXV nodaļa)", trešais papildinātais izdevums. Rīga:* Tiesu namu aģentūra, *2023., 446.-449.lpp.*).

[9.3] Saskaņā ar Krimināllikuma 24.panta pirmo daļu noziedzīgu nodarījumu daudzējādība ir tad, kad viena persona izdara (vai pieļauj) divus vai vairākus patstāvīgus nodarījumus (darbība vai bezdarbība), kas atbilst vairāku noziedzīgu nodarījumu sastāvu pazīmēm. Tiesa nonākusi pie secinājuma, kas apstiprina apsūdzētajam celtās apsūdzības pamatojumu, proti, ka izdarīti divi patstāvīgi noziedzīgi nodarījumi, jo atšķiras izdarīto nodarījumu objektīvās puses: vielu veids, apmērs, notikuma vieta. Kā arī realizācijas darbība fiksēta tikai vienā no nodarījumiem. Respektīvi, nodarījumi atbilst divu dažādu noziedzīgu nodarījumu sastāva pazīmēm.

[10] Tiesa norāda motīvus par konkrēta soda veida un mēra noteikšanu (tai skaitā apsūdzētā atbildību pastiprinošos un mīkstinošos apstākļus, pamatojumu to konstatēšanai un citus apstākļus, kas tiek ņemti vērā,

nosakot sodu).

Tiesa secina, ka atbilstoši Krimināllikuma 253.$^{2}$ panta otrās daļas sankcijai likuma redakcijā, kas bija spēkā noziedzīga nodarījuma izdarīšanas brīdī iespējamie sodi ir brīvības atņemšana uz laiku līdz trim gadiem vai īslaicīga brīvības atņemšana, piespiedu darbs, vai naudas sods.

Atbilstoši redakcijai, kas spēkā sprieduma taisīšanas brīdī - brīvības atņemšana uz laiku līdz trim gadiem vai īslaicīga brīvības atņemšana, vai probācijas uzraudzība, vai sabiedriskais darbs, vai naudas sods.

Savukārt Krimināllikuma 253.$^{1}$ panta trešās daļas sankcijai, kas bija spēkā noziedzīga nodarījuma izdarīšanas brīdī iespējamie sodi ir brīvības atņemšana uz laiku no pieciem līdz piecpadsmit gadiem, konfiscējot mantu vai bez mantas konfiskācijas, un ar probācijas uzraudzību uz laiku līdz trim gadiem.

Atbilstoši redakcijai, kas spēkā sprieduma taisīšanas brīdī - brīvības atņemšana uz laiku no pieciem līdz piecpadsmit gadiem, konfiscējot mantu vai bez mantas konfiskācijas, un ar probācijas uzraudzību uz laiku līdz trim gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta nosacījumiem sodu nosaka tādā apmērā, kādu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu paredz šā likuma sevišķās daļas attiecīgā panta sankcija, ievērojot šā likuma vispārīgās daļas noteikumus. Nosakot soda veidu, ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību. Nosakot soda mēru, ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus. Ja šā likuma sevišķās daļas panta sankcija par izdarīto noziegumu paredz tikai vienu pamatsodu — brīvības atņemšanu, nosakot tās ilgumu, ņem vērā noziedzīgā nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu, vainīgā personību, kā arī atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus. Brīvības atņemšanas sodu par kriminālpārkāpumu un mazāk smagu noziegumu piemēro, ja soda mērķis nav sasniedzams, nosakot kādu no attiecīgā panta sankcijā paredzētajiem vieglāka soda veidiem.

Tiesai ir pienākums noteikt vainīgajai personai tiesisku, pamatotu un taisnīgu sodu saskaņā ar Krimināllikuma 46.pantā norādītajiem soda noteikšanas vispārīgajiem principiem, ievērojot Krimināllikuma 35.pantā noteikto soda mērķi. Izvērtējot visus apstākļus, tiesa var piekrist prokurora viedoklim par piespriežamo sodu, taču tai nav pienākuma noteikt tādu sodu, kādu lūdz prokurors. Tiesa var noteikt personai citu sodu, kas var būt gan vieglāks, gan arī bargāks (sk. *Senāta Krimināllietu departamenta 2021.gada 30.aprīļa lēmums lietā Nr. 11370033818, SKK-7/2021).*

Tiesai ir pienākums noteikt vainīgajai personai tiesisku, pamatotu un taisnīgu sodu saskaņā ar Krimināllikuma 46.pantā norādītajiem soda noteikšanas vispārīgajiem principiem, ievērojot Krimināllikuma 35.pantā noteikto soda mērķi. Tiesai nav pienākuma ikreiz noteikt vainīgajam visvieglāko likumā paredzēto sodu, piemērojot visus iespējamos labvēlīgos likuma nosacījumus *(sk. Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta 2018.gada 19.jūnija lēmums lietā Nr. 11519007816, SKK-J-348/2018).*

[10.1] Abi noziedzīgie nodarījumi raksturojas ar to, ka tie ir nodarījumi, kas apdraud vispārējo drošību un sabiedrisko kārtību, konkrētāk narkotisku un psihotropu vielu aprites sfērā. Viens no nodarījumiem klasificējams kā mazāk smags, otrs kā sevišķi smags. Tiesa atzīst, ka narkotisku un psihotropu vielu nelikumīga aprite būtiski ietekmē sabiedrības tiesības uz drošību un kārtību, apdraud sabiedrības locekļu tiesības dzīvot no narkotisku un psihotropu vielu nelikumīgas aprites un lietošanas brīvā vidē. Narkotisku un psihotropu vielu nelikumīga izplatība veicina noziedzības līmeni, kā arī apdraud indivīdu dzīvību un veselību, iespējas pilnvērtīgi funkcionēt savā dzīvē. Attiecīgi nelikumīga vielu aprite negatīvi ietekmē sabiedrības kopējās intereses, tās sociālos, ekonomiskos un kultūras pamatus.

Noziedzīgu nodarījumu kaitējumu nav nepieciešams konstatēt, jo kaitīgumu rada pati darbība, kā arī norādāms, ka sevišķi smagais noziegums pats par sevi ir ar augstu kaitīguma pakāpi. Sevišķi smagais noziegums papildus raksturojas ar darbībām saistībā ar dažāda veida vielu klāstu.

[10.2] Par apsūdzētā personību noskaidrots, ka dzimis /Datums A/, Latvijas Republikas pilsonis, ar 9 klašu izglītību, neprecējies, nestrādā. Paziņotā dzīvesvieta /Adrese M/, savukārt uz sprieduma taisīšanas brīdi personas atrašanās vieta nav zināma. Iepriekš nav sodīts. Lietā nav ziņu par veselības problēmām. Lietā ir ziņas par narkotisku/ psihotropu vielu lietošanas paradumiem.

[10.3] Mantkārība nav Krimināllikuma 253.[1] pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma sastāva pazīme, tāpēc narkotisko vielu realizēšana aiz mantkārības var tikt atzīta par Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 11.punktā paredzēto atbildību pastiprinošo apstākli (sk. *Senāta Krimināllietu departamenta 2021.gada 16.novembra lēmums lietā Nr. 11353039018, SKK-126/2021).*

Senāts norādījis, ka no Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 12.punkta normas satura un jēgas izriet, ka šajā likuma normā paredzētā atbildību pastiprinoša apstākļa konstatēšana ir saistīta tikai ar fakta konstatēšanu, ka noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas laikā vainīgā persona atradusies alkohola, narkotisko, psihotropo, toksisko vai citu apreibinošu vielu ietekmē (*Augstākās tiesas 2012.gada 8.novembra lēmums lietā Nr. SKK-456/2012 (11221085210)*).

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 11.punktu, kā arī 12.punktu ir pamats konstatēt divus atbildību pastiprinošus apstākļus noziedzīgajā nodarījumā pēc Krimināllikuma 253.[2] panta otrās daļas, jo uzskatāms, ka noziedzīgus nodarījumus izdarījis mantkārīgu tieksmju dēļ, kā arī apreibinošu vielu ietekmē, kas tika konstatēts, veicot medicīnisku pārbaudi neilgi pēc apsūdzētā aizturēšanas. Noziedzīgajā nodarījumā pēc Krimināllikuma 253.[1] panta trešās daļas tiesa konstatē vienu atbildību pastiprinošu apstākli saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 11.punktu, proti, noziedzīgs nodarījums izdarīts mantkārīgu tieksmju dēļ. Savukārt, ņemot vērā nodarījuma [2] izdarīšanas laiku, kas precīzi nav noskaidrots, tas ir, nevar konstatēt, kad tieši tas uzskatāms par pabeigtu, tiesa uzskata, ka nav pamata atzīt, ka uz tā pabeigšanas brīdi apsūdzētais ir bijis apreibinošu vielu ietekmē.

[10.4] Apsūdzētā atbildību mīkstinošus apstākļus nav pamata konstatēt.

[11] Nosakot apsūdzētajam sodu, konstatējams, ka par noziedzīga nodarījuma pēc Krimināllikuma 253.[1] panta trešās daļas izdarīšanu sankcija neparedz brīvības atņemšanai alternatīvus sodus. Likumdevējs konkrētā noziedzīgā nodarījuma kaitīgumu ir uzskatījis par tik augstu, ka paredzēts attiecīgs viens pamatsoda veids ar konkrētām soda mēra robežām, kas paredz vainīgo personu ilgstošu izolēšanu no sabiedrības.

Tiesa nav saskatījusi par iespējamu kā pamatsodu apsūdzētajam noteikt probācijas uzraudzību, kas teorētiski būtu iespējams vien piemērojot speciālās normas, proti Krimināllikuma Pārejas noteikumu 33.punktu un Krimināllikuma 38.[1] panta 2.[2] daļu, jo negūst pārliecību, ka apsūdzētais, neizciešot brīvības atņemšanu, turpmāk neizdarīs likumpārkāpumus.

Tādējādi tiesa var lemt vienīgi par likumā paredzētā pamatsoda mēru, piemērojot Krimināllikuma 46.panta 3.[1] daļu, kas ir izmantojama, jo ļauj individualizēt sodu, kas ir apsūdzētā interesēs. Tiesas ieskatā, ņemot vērā, ka apsūdzētais nav iepriekš sodīts, noziedzīga nodarījuma izdarīšanas brīdī ir bijis gados jauns cilvēks, uzskatāms, ka soda mērķi, kas noteikts Krimināllikuma 35.pantā, var sasniegt brīvības atņemšana, to nosakot tuvu minimālajam soda mēram. Soda mēru noteikt pavisam minimālajā mērā nav pamata, jo ir atbildību pastiprinošs apstāklis, kā arī noziedzīgais nodarījums raksturojas ar to, ka tika glabātas vairākas vielas, kas pārsniedz lielus apmērus.

Tiesa secina, ka arī par noziedzīgu nodarījumu pēc Krimināllikuma 253.[2] panta otrās daļas apsūdzētajam ir pamatoti noteikt brīvības atņemšanas sodu, jo apsūdzētajam ir nepieciešams izvērtēt sekas no savas prettiesiskās rīcības ar narkotiskām vielām un to realizēšanas, turpmāk atturoties no jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas. Tiesa uzskata, ka vienīgi apsūdzētā izolēšana no sabiedrības likumā pieļaujamā termiņā atbilst sabiedrības interesēm dzīvot no aizliegtām vielām brīvā vidē. Tiesai ir pamats uzskatīt, ka soda mērķi, nosakot brīvības atņemšanai alternatīvu sodu, nevarēs sasniegt.

Lietā nav tādu ziņu par apstākļiem, ka apsūdzētais objektīvi nevarētu izciest sodu brīvības atņemšanas iestādē.

Tiesa noziedzīgajā nodarījumā pēc Krimināllikuma 253.[1] panta trešās daļas nesaskatīja pamatu piemērot papildsodu – mantas konfiskācija, kas saskaņā ar sankciju nav obligāts papildsods.

Saskaņā ar Krimināllikuma 253.[1] panta trešās daļas sankciju ir piemērojams obligāts papildsods – probācijas uzraudzība, kas turpinās pilnvērtīgu soda mērķa sasniegšanu pēc apsūdzētā atbrīvošanas no brīvības atņemšanas iestādes, kuras mērs ir nosakāms, to nosakot vidējās papildsoda iespējamā mēra robežās.

Tādējādi apsūdzētajam par abu noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu piemērots sods, kas ir taisnīgs, pietiekami individualizēts, samērīgs un atbilst sabiedrības interesēm.

[12] Saskaņā ar Krimināllikuma 49.[1] panta pirmo daļu, ja tiesa konstatē, ka nav ievērotas personas tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā, tā var:

1) šo apstākli ņemt vērā pie soda noteikšanas un sodu mīkstināt;

2) noteikt sodu, kas ir zemāks par minimālo robežu, kāda par attiecīgo noziedzīgo nodarījumu paredzēta likumā;

3) noteikt citu, vieglāku soda veidu, nekā par attiecīgo noziedzīgo nodarījumu paredzēts likumā.

Minēto tiesību normu debatēs pie nosacījuma, ja apsūdzētais tiks notiesāts, ir lūdzis piemērot aizstāvis. Turpretī tiesa šādu pamatu nesaskata, jo konstatēja, ka kriminālprocess tiesā saņemts saprātīgā termiņā no tā ierosināšanas brīža, kas ir aptuveni pusotrs gads. Savukārt lietas iztiesāšanas laiks ir bijis ilgāks kā piecus gadus (neskaitot laiku, kad kriminālprocess bija apturēts, jo apsūdzētais izsludināts meklēšanā) ir ar pamata iemeslu sakarā ar apsūdzētā izvairīšanos no tiesas. Laika periodā, kad apsūdzētais sadarbojās ar procesa virzītāju, lietas iztiesāšanas grafiks tika noteikts pietiekami adekvāti pie apstākļa, ka lietā organizēta pierādījumu pārbaude un uz tiesas sēdēm tika aicinātas vairākas personas, no kurām dažas bija jāaicina atkārtoti, jo sākotnēji neieradās. Ne lietas pārdale citam tiesas sastāvam, ne atsevišķu tiesas sēžu laika maiņa sakarā ar ārkārtējo situāciju vai tiesas attaisnotu prombūtni nav būtiski ietekmējušas kopējo lietas iztiesāšanas ilgumu pirmās instances tiesā. Ņemot vērā minēto, kompensējošu mehānismu no tiesas puses pie soda noteikšanas nav bijis pamata piemērot.

[13] Saskaņā ar Krimināllikuma Pārejas noteikumu 34.punktu šā likuma regulējums par soda noteikšanu par vairākiem noziedzīgiem nodarījumiem un pēc vairākiem spriedumiem, kas bija spēkā līdz 2024. gada 31. decembrim, ir piemērojams attiecībā uz personām, kuras noziedzīgos nodarījumus izdarījušas līdz 2024. gada 31. decembrim. Līdz ar to tiesa ņem vērā Krimināllikuma 50.panta pirmo un trešo daļu (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2024.gada 31.decembrim), kas nosaka divas sodu saskaitīšanas metodes – pilnīga vai daļēja sodu saskaitīšana. Tiesa apsūdzētajam piemēro labvēlīgāko sodu saskaitīšanas metodi – daļēju sodu saskaitīšana, tādēļ apsūdzētajam nosakāms galīgais sods, pamatsodus daļēji saskaitot.

[14] Ņemot vērā, ka apsūdzētais pirmstiesas procesā ticis aizturēts no 2018.gada 30.maija plkst.18.30 līdz 2018.gada 1.jūnija plkst. 9.45 (lietas 1.sējuma 58.-60.lapa), ir pamatoti aizturēšanā pavadīto laiku saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturtās daļas nosacījumiem ieskaitīt soda izciešanā kā divas brīvības atņemšanas dienas.

[15] Ar Rīgas pilsētas tiesas 2023.gada 21.augusta lēmumu apsūdzētajam grozīts drošības līdzeklis uz apcietinājumu. Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 272.panta ceturto daļu tiesa kā pamatu apcietinājuma turpināšanai līdz sprieduma spēkā stāšanās nosaka to, ka taisīts tiesas spriedums par sevišķi smaga nozieguma izdarīšanu, par kuru piespriests brīvības atņemšanas sods. Apcietinājums ir atceļams pēc sprieduma spēkā stāšanās.

[16] Saskaņā ar Krimināllikuma 70.[11] panta otrās daļas 1.punktu, ja mantas vērtība nav samērīga ar personas likumīgiem ienākumiem un persona nepierāda, ka manta ir iegūta likumīgā ceļā, par noziedzīgi iegūtu mantu var atzīt arī mantu, kas pieder personai, kura izdarījusi noziegumu, kas pēc sava rakstura ir vērsts uz materiāla vai citāda labuma gūšanu, neatkarīgi no tā, vai nozieguma rezultātā materiāls vai citāds labums ir iegūts.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 124.panta sestajai daļai kriminālprocesā pierādīšanas priekšmetā ietilpstošie apstākļi attiecībā uz mantas noziedzīgo izcelsmi uzskatāmi par pierādītiem, ja pierādīšanas gaitā ir pamats atzīt, ka mantai, visticamāk, ir noziedzīga, nevis likumīga izcelsme.

Lietā ir atzīts, ka apsūdzētais izdarījis divus noziedzīgus nodarījumus, kas vērsti uz nelikumīga materiāla labuma gūšanu. Neatkarīgi no tā, ka nav fiksēts tieši no kādas aizliegtu vielu realizācijas kurus no arestētajiem skaidras naudas līdzekļiem apsūdzētais ir ieguvis, kopumā ir sasniegts nepieciešamais pierādīšanas slieksnis saistībā ar to, ka pie /Persona C/ un viņa dzīvesvietā izņemtie skaidras naudas līdzekļi, visticamāk, ir ar noziedzīgu izcelsmi, jo tie varēja būt iegūti no aizliegtu vielu realizācijas.

Apsūdzētā saņemts sociālais pabalsts pāris nedēļas pirms aizturēšanas nepierāda izņemtu skaidras naudas līdzekļu legālu izcelsmi, jo /Persona C/ nav iesniedzis pierādījumus, ka savā norēķinu kontā saņemto pabalstu būtu izņēmis kā skaidras naudas līdzekļus. Turklāt arī tiesa nepiešķir ticamību, ka būtu bijis nepieciešams

pieprasīt pašvaldības sociālajā dienestā pabalstu, kuru pēc tam vairākas nedēļas glabāt pie sevis neskartu. Kā arī kopējā arestētā skaidras naudas līdzekļu summa pārsniedz /Persona C/ saņemtā pabalsta apmēru. Vienlaikus nav ziņu, ka /Persona C/ būtu ieguvis vēl citus legālu iztikas līdzekļus. Pie minētajiem nosacījumiem tiesa uzskata, ka kriminālprocesā arestētie naudas līdzekļi1225 EUR ir atzīstami par noziedzīgi iegūtu mantu un konfiscējami par labu valstij saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 358. panta pirmo daļu.

[17] Lietā atrodas lietiskie pierādījumi: pēc ekspertīzes atlikušās MDMA, metamfetamīnu saturošās vielas, kanabiss (marihuāna), 2C-I un LSD saturošās markas, kas glabājas Valsts policijas Kriminālistikas pārvaldē; folija fragments, SIM karte, vielu iepakojumi, svari, maisi.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240. panta nosacījumiem izlemjama galīgā rīcība ar lietiskajiem pierādījumiem un tiesa konstatē, ka ir pamats tos iznīcināt pēc sprieduma spēkā stāšanās.

[18] Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 465.panta otro daļu ar spriedumu ir nosakāma speciāla kārtība nolēmuma pārsūdzēšanai attiecībā pret apsūdzēto.

**Rezolutīvā daļa**

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 465., 520., 528. un 529. pantu, tiesa

**nosprieda**

/Persona C/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 253.$^{2}$ panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 5 (pieciem) mēnešiem.

/Persona C/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 253.$^{1}$ panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 5 (pieciem) gadiem 6 (sešiem) mēnešiem, bez mantas konfiskācijas, un ar probācijas uzraudzību uz 2 (diviem) gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu noteikt /Persona C/ galīgo sodu, daļēji saskaitot piespriestos sodus – brīvības atņemšana uz 5 (pieciem) gadiem 9 (deviņiem) mēnešiem, bez mantas konfiskācijas, un ar probācijas uzraudzību uz 2 (diviem) gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto daļu soda izciešanā ieskatīt aizturēšanā pavadīto laiku no 2018.gada 30.maija plkst.18:30 līdz 2018.gada 1.jūnija plkst.9:45, kas atbilst 2 (divām) brīvības atņemšanas dienām.

Saskaņā ar Latvijas Sodu izpildes kodeksa 138.$^{2}$ pantu apsūdzētajam ir pienākums ierasties Valsts probācijas dienesta teritoriālajā struktūrvienībā atbilstoši deklarētajai dzīvesvietai nākamajā darba dienā pēc atbrīvošanas no brīvības atņemšanas iestādes.

/Persona C/ piemēroto drošībaslīdzekli – apcietinājums – atcelt pēc sprieduma spēkā stāšanās.

Atzīt par noziedzīgi iegūtu mantu pie /Persona C/ izņemtos 1225 EUR (viens tūkstotis divi simti divdesmit pieci*euro*), kas arestēti nodoti glabāšanā Valsts policijas deponēto līdzekļu kontā Valsts kasē, un tos konfiscēt valsts labā.

Lietiskos pierādījumus: pēc ekspertīzes atlikušās MDMA, metamfetamīnu saturošās vielas, kanabisu (marihuānu), 2C-I un LSD saturošās markas, kas glabājas Valsts policijas Kriminālistikas pārvaldē; folija fragmentu, SIM karti, vielu iepakojumus, svarus, maisus, kas glabājas pie kriminālprocesa materiāliem – iznīcināt pēc sprieduma spēkā stāšanās.

Dokumentu – 1 (vienu) CD-R disku, turpināt glabāt pie krimināllietas materiāliem.

Spriedumu var pārsūdzēt vai noprotestēt 10 darbdienu laikā no pilna sprieduma pieejamības Rīgas apgabaltiesai, iesniedzot apelācijas sūdzību vai protestu Rīgas pilsētas tiesā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 465.panta otro daļu notiesātais var pārsūdzēt nolēmumu augstākas instances tiesā apelācijas kārtībā 30 dienu laikā no dienas, kad saņemta nolēmuma kopija.

Pilns spriedums pieejams 2026.gada 31.martā.

**Tiesnese (personiskais paraksts) G.Kuple**

**Dokuments parakstīts elektroniski ar drošu elektronisko parakstu un satur laika zīmogu**